

[Arbejdsministeren]

ikke nedsættes til skade for erhvervenes udvikling.

Det må være en relevant målsætning at bløde op for den noget stive struktur, som dele af det danske arbejdsmarked har, og sætte ind imod en for snæver specialisering af den enkelte.

Det bliver i højere grad nødvendigt at kunne forudse områder med afvigende arbejdskraftefterspørgsel i forhold til det forventede arbejdskraftudbud, ligesom det er vigtigt, at arbejdsstyrkens faglige kvalifikationer, således som de kan forventes at udvikle sig på grundlag af den igangværende faglige uddannelse og uddannelsesinstitutionernes kapacitet, svarer til behovet.

Kommissionen fremhæver, at offentlig ansættelse kan bruges som et middel i en lavindkomststrategi. Det må regeringen på det bestemteste tage afstand fra. Den vedvarende og kraftige vækst i antallet af offentligt ansatte, som vi har oplevet igennem 1970'erne, kan ikke fortsætte. Der er for det første ingen tvivl om, at de meget store underskud på de offentlige budgetter, som er en af de tydeligste konsekvenser af det offentliges stærkt forøgede beskæftigelsesandel, er medvirkende til det alt for høje renteniveau, der er en væsentlig hindring for øgede private investeringer. Endvidere må man være opmærksom på, at en forøget beskæftigelse i den private sektor gør det nødvendigt, at arbejdskraften ikke trækkes til den offentlige sektor, men i højere grad motiveres til at søge ansættelse i den mest produktive del af den private sektor. Endelig kan ingen være interesseret i at skabe kunstige job i den offentlige sektor uden meningsfyldt beskæftigelsesindhold.

Om erhvervspolitikken er kommissionen enig i, at der er behov for en generelt konkurrenceevneforbedrende politik. Kommissionen peger imidlertid også på mulighederne for en mere målrettet erhvervspolitisk indsats, hvor betalingsbalance- og beskæftigelses hensynet kan varetages samtidig. Kommissionen anfører i denne forbindelse, at områder som f. eks. boligbyggeri og byfornyelse, kollektiv transport, alternative energikilder, social- og sundhedssektoren, social- og miljøtilpasset teknologi og genbrugsproduktion må tillægges særlig vægt.

For at realisere en forbedring af erhvervenes konkurrenceevne er det ifølge regerin-

gens opfattelse nødvendigt at tage et bredt spektrum af økonomisk-politiske midler i anvendelse. Der må lægges vægt på en erhvervspolitik, som består på den ene side af mere generelle midler – blandt andet indkomstpolitikken, finanspolitikken, erhvervsskattepolitikken, uddannelsespolitikken og forskningspolitikken – til forbedring af de fundamentale vilkår for erhvervenes ekspansion og på den anden af et system af specielle erhvervspolitiske midler.

De specielle midler tager sigte på tre væsentlige punkter i den industrielle udviklingsstrategi: finansiering, teknologi og eksport, og er tilpasset den særlige danske erhvervsstruktur med mange små og mellemstore virksomheder og tilrettelagt ud fra en vurdering af, hvordan man bedst muligt kan støtte virksomhederne i deres bestræbelser på at tilpasse sig den teknologiske og afsætningsmæssige udvikling.

Det er et hovedtræk, at ordningerne er udformet som tilbud til virksomhederne, som disse kan gøre brug af, såfremt de i øvrigt finder, at de har behov derfor, med henblik på at realisere deres fortsatte udvikling. Ordningerne sigter således mod at bistå sådanne virksomheder, som selv har evne og vilje til ekspansion. Disse foranstaltninger hviler på det idégrundlag, der ligger bag en væsentlig del af regeringens fremadrettede politik, der går ud på en opprioritering af forskning, innovation og produktudvikling, hvor dette skønnes at rumme særlige perspektiver for en dansk industriel ekspansion.

De samfundsmæssige mål, som denne erhvervspolitik forfølger, svarer helt til dem, som lavindkomstkommisionen peger på, idet betalingsbalance- og beskæftigelses hensynet søges varetaget samtidigt. De områder, som efter betænkningen må tillægges særlig vægt, er stort set alle indgået i projekter, som har nydt og stadig nyder støtte under de etablerede ordninger. Hovedvægten i regeringens erhvervspolitik ligger imidlertid på en styrkelse af erhvervenes konkurrenceevne med henblik på at bryde den økonomiske stagnation og skabe forudsætninger for fornyet vækst gennem øget afsætning og produktion og dermed også øget beskæftigelse, ikke blot i erhvervene, men i alle sektorer af samfundet. Lavindkomstkommisionens betænkning synes ikke i sine erhvervspolitiske betragtninger i tilstrækkelig grad at lægge